

Som det tidligere er blevet nævnt i forbindelse med RUGO-projektet, er man nu ved at udvikle kurser for plejefamilierne, og vi vil med spænding se frem til, hvad der kommer ud af de undersøgelser.

Vi er fuldstændig enige i, at det kan være problematisk for nogle børn, at plejeforholdet bliver opsagt med meget kort varsel. Det er en af de ting, der gør, at vi også i forbindelse med anbringelsesreformen ønsker at sikre en større kontinuitet og kvalitet i anbringelsen, ønsker at sikre os, at sagsbehandlingen bliver bedst mulig, og at vi har en ordentlig kontrol med, hvad det egentlig er, kommunerne foretager sig på det enkelte område.

På den måde kan vi sikre os den bedst tænkelige sagsbehandling, så vi forhåbentlig ikke engang kommer til at stå med en problematisk hjemtagelse, men at man simpelt hen på forhånd får passet de enkelte behov sammen med, hvad den enkelte plejefamilie kan præstere, og de forventninger, man i øvrigt har til et plejeforløb – om det skal være kort eller langt, om man regner med at kunne løse problemerne forholdsvis hurtigt, eller om man regner med, at det er et mere langvarigt forløb.

I det hele taget vil jeg i denne forbindelse nævne, at det er meget vigtigt for os Konservative i det hele taget at sikre stabiliteten i de forhold, der vedrører de børn og unge, der af den ene eller anden grund ikke kan bo hjemme, uanset om vi taler om ophold i en plejefamilie eller på en institution. Vi vil sikre, at barndommen, der jo er løftestangen til resten af livet, får så meget stabilitet som muligt, og at vi får de rigtige tilbud til det rigtige barn på det rigtige tidspunkt.

Herunder tænker vi også på en større inddragelse af familien og det nære netværk, sådan at man forhåbentlig kan forsøge at undgå nogle af de anbringelser, som vi har i dag, og sikre, at barnet kan vokse op i nogle rammer, som det enkelte barn er fortrolig med, altså i et netværk så tæt på de biologiske forældre, som man jo som barn – uanset hvor problematisk familielivet kan være – holder meget af og derfor også gerne vil have en kontakt til i lang tid de fleste tilfælde.

Jeg skal kort slutte af med at sige, at vi umiddelbart er meget enige i mange af de ting, der står i beslutningsforslaget, men at vi vil henviser til, at vi synes, vi skal tage forhandlingerne under anbringelsesreformen. Ligesom jeg sagde tidligere i dag, mener jeg, at det er hensigtsmæssigt også på det her område at lave en helheds-

orienteret indsats, og det mener jeg bedst vi gør ved at lægge det ind, der skal lægges ind på det her område, i den anbringelsesreform, vi er ved at forhandle på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Fru Charlotte Dyremose spurgte, hvorfor beslutningsforslaget er fremsat, og antydede, at det måske var lidt upassende. Til det vil jeg bare sige, at en anbringelsesreform jo vedrører noget meget væsentligt i vores samfund, fordi den vedrører det mest vidtgående indgreb, man kan gøre over for et menneske, nemlig at anbringe det et andet sted end der, hvor det måske ville ønske sig at være; uden dom, uden de forskellige retsgarantier, som vi i øvrigt tilsikrer på en masse andre områder. Derfor oplever vi det som meget væsentligt, at der også er offentlighed om hele denne proces.

Når vi sidder i forhandlinger, intense eller mindre intense, hos socialministeren, så er der ikke offentlighed om den tilgang, vi har til de forskellige problemstillinger. Derfor synes vi, det er meget vigtigt, at folk rundt omkring os kan høre, hvor vi er på de her forskellige områder, og familieplejen vedrører halvdelen af de børn, som bliver anbragt frivilligt eller tvangsmæssigt.

Derfor synes jeg, det er meget afgørende for borgerne og for dem, der har interesser på det her område, at få en fornemmelse af, hvor vi er. Herunder også, om vi vil sikre, at en plejefamilie, som debuterer, har fået et kursus i, hvad det er, de går ind til, og hvad det er for nogle problemstillinger, de vil komme til at stå over for.

Derfor synes jeg også, at fru Charlotte Dyremose skylder en melding om, om Det Konservative Folkeparti går ind for, at man er sikret, at simpelt hen alle får sådan en indføring i nogle af de ting, man kommer til at stå over for.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er da fuldstændig enig i de gode intentioner i at få en åben debat om det, der foregår i anbringelsesreformen. Men jeg må stadig sige, jeg undrer mig lidt over dette, hvor vi tager et lille hjørne ud, og så tager vi et andet lille hjørne ud, og så diskuterer vi det på baggrund af enkelte forslag. En anden gang kunne man måske forestille sig, at man tog en forespørgsel, så vi kom rundt om hele området. Det ville jeg ikke have undret mig over. Det ville have været naturligt i